

MIHAI IRIMIA

La sfârșitul lunii februarie, lumea arheologică a suferit o ireparabilă pierdere prin încetarea din viață a lui Mihai Irimia. Încercând să scriu despre Mihai Irimia am căutat o definiție a omului. În locul unei definiții am ales însă o concluzie: "a fost un OM!". Enunțul, de o tulburătoare simplitate, rezumă parcursul unei vieți cu trăiri, sentimente, atitudini, realizări, speranțe. Având de toate acestea parte, Mihai Irimia le-a înnobilat cu sufletul său curat, caracterul frumos și gândirea generoasă. La un bilanț aniversar din 2007 (*Mihai Irimia la 65 de ani*) ne doream să-l avem mult timp alături. La acea dată lista lucrărilor științifice număra trei cărți și peste 100 de articole, note, rapoarte, cronici arheologice, rezumate și recenzii publicate în reviste prestigioase din țară și străinătate. Arheologul Mihai Irimia nu spusese însă totul. După nici 4 ani listei inițiale i se vor adăuga noi contribuții: o carte și alte 15 articole. Cartea- "*Sondajul arheologic de la Satu Nou-Vadu Vacilor*" (com. Olțina, jud. Constanța),- este rezultatul unui proiect comun cu colegul de șantier și prietenul Niculae Conovici. Rămas singur, după dispariția prietenului, să ducă la capăt proiectul, Mihai Irimia și-a asociat, spre final, colaborarea cu Anca Ganciu de la Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan" din București. A considerat întotdeauna o onoare împrejurarea de a semna în calitate de coautor o contribuție științifică și de a-și omagia colegii. O făcea cu dăruire și sinceritate; amintirile îmbrăcau o haină literară, iar dincolo de cuvinte se citea afecțiunea deosebită față de oameni și bucuria recunoașterii valorilor.

Mai avea încă de scris. Cea mai mare parte a materialelor de la Satu Nou-Valea lui Voicu se afla în curs de prelucrare, urmând ca rezultatele să fie făcute cunoscute într-un viitor pe care și-l dorea cât mai apropiat. Pe biroul de lucru și la desenat erau materiale arheologice de la Țibrinu; o nouă lucrare de doctorat aștepta să fie recenzată.

Lucra neobosit, lucra cu plăcere, lucra din obișnuință; era la întrecere cu timpul și cu sine însuși. Din păcate timpul nu a mai avut răbdare și, brusc, omul s-a sfârșit. Nu și opera. Moartea să fie, atunci, un punct sau doar o simplă virgulă?

ADDENDA

Lucrări publicate în perioada 2007-2011

Cărți

- Marius Belc, Mihai Irimia, *Analiza prin activare neutronică a unor piese antice*, Ovidius University Press, Constanța 2004(2008), 165 p.
- Mihai Irimia, Nicolae Conovici, Anca Ganciu, *Sondaajul arheologic de la Satu Nou- "Vadu Vacilor" (com. Oltina, jud. Constanța)*, Constanța 2011, 326 p.

Studii

- *Fibule à inscription de la zone d'Izvoarele (comm. de Lipnița, départ. de Constantza)*, in Acta Musei Varnensis, V, Ancient Civilisations and the Sea. International conference a tribute to the 70th anniversary of Prof. Michail Lazarov, Varna, 13th-15th October, 2004, Varna 2007, 485-494.
- *Unele aspecte privind raporturile dintre spațiul egean și regiunile istro-pontice în Bronzul Târziu*, Revista română de studii eurasiatice, Ovidius University Press, an III, 1-2 (2007), 7-56.
- *Unele aspecte privind raporturile dintre traco-geți și greci în zona vest și nord-vest pontică*, Memoria Antiquitatis 24 (2007), 371-418.
- *Les rapports entre les autochtones et les Grecs et le problème des emporia de la zone du Danube Inférieur*, in Orgame/Argamum, Supplementa 1. À la recherche d'une colonie, Bucarest 2006, 241-261.
- *Le site gétique de Satu Nou (comm. d'Oltina, dép. de Constantza), le lieu dit "Valea lui Voicu". Observations préliminaires*, in Important Sites from the Pre-Roman and Roman time on the Lower Danube Valley (4th Century BC- 4th Century AD), Supplementum Istros 14, Brăila 2007, 81-118 (în colab.).
- *Découvertes des timbres amphoriques dans la zone du lac de Tașaul*, in ΦΙΛΙΑΣ XAPIN. Mélanges à la mémoire de Nicolae Conovici, Culture et civilisation au Bas-Danube, 25, Călărași 2008, 87-102.
- *Sceptre de piatră inedite din județul Constanța și unele considerații privind legăturile zonei vest-pontice cu spațiul egean în Bronzul Târziu*, Pontica 41 (2008), 79-117.
- *Considerații privind amforele elenistice din așezarea getică de la Satu Nou- "Vadu Vacilor"*, Pontica 42 (2009), 71-115.
- *Un vârful de lance de bronz din zona Covasnei, în Omagiu lui Gavrilă Simion la a 80-a aniversare*, Constanța 2008, 56-59.
- *Unele aspecte privind raporturile dintre spațiul egean și regiunile istro-pontice în Bronzul timpuriu*, Zargidava 8 (2009), 19-61.
- *Bastarnii și sarmații- realități istorice la Dunărea de Jos și percepția lor în opera lui Ovidius*, în vol. Interferențe ovidiene, Constanța 2009, 111-121.
- *Pithoi from the getic settlement of Satu Nou- "Vadu-Vacilor" (commune of Oltina, Constanța County)*, in Tracii și vecinii lor în antichitate. Studia in honorem Valerii Sîrbu, Brăila 2010, 257-268.
- *Considérations concernant la fin de la culture Coslogeni*, SCIVA 61 (2010), 1-2, 31-48.
- *Repere cronologice privind nivelurile timpurii ale așezării getice de la Satu Nou- "Valea lui Voicu" (com. Oltina, jud. Constanța)*, Thraco-Dacica, S.N. 2 (25),

2010 (sub tipar).

- Centres de pouvoir gètes préromains au sud-ouest de la Dobroudja. *Realités archéologiques et certaines considérations historiques*, Pontica 43 (2010), 83-128.
- Regalitate și aristocrație la geți între Carpați, Nistru și Balcani (I), în *Lumină lină, Publicație dobrogeană de spiritualitate ortodoxă și cultură românească*, nr. 2 mai 2011, 35-38.

Rezumate

- Die Rhodos Amphoren aus der getischen Siedlung von Satu Nou "Vadu Vacilor" (Gem. Oltina, Kr. Constanța), in *Production and Trade of Amphorae in the Black Sea (PATABS), Third International Conference, Constanza 6-10 october 2009, Abstracts*, 40-43.

Cronici, aniversări, necrologuri

- Niculae Conovici (1948-2005), in ΦΙΛΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, *Mélanges à la mémoire de Niculae Conovici*, Călărași 2008, 9-21.
- Alexandru Suceveanu- septuagenar. *Vocația arheologului*, Pontica 43 (2010), 11-24.

Redacția revistei a considerat o datorie față de cel dispărut și față de cei care l-au prețuit și omagiat să redea câteva din mesajele primite pe adresa instituției.

"Mihai Irimia a fost un om deosebit de bun la suflet, cinstit în tot ceea ce a făcut, incapabil de perfidie și ură.

Am avut privilegiul de a fi mai aproape de el timp de 50 de ani și pot declara cu mâna pe inimă că Mihai Irimia a fost cu adevărat unul dintre acei oameni pe care îi întâlnești extrem de rar într-o viață întreagă, pentru că astfel de oameni sunt, din păcate, din ce în ce mai rari în lume. Mihai a fost un om de o modestie și corectitudine exemplare. El nu putea, practic, să mintă, să înșele sau să trădeze. Și, așa cum sunt oamenii de o asemenea calitate, el credea că și toți cei care erau în preajma lui sunt la fel ca el. De aceea a avut parte și de dezamăgiri și suferințe nedrepte.

Mihai Irimia era pasionat de profesia sa și i s-a dăruit în întregime. Ca director de muzeu și decan de facultate, Mihai Irimia a realizat multe lucruri frumoase care vor rămâne, în primul rând tinerilor arheologi pe care i-a îndrumat și format. Vor rămâne ca lucrări de referință rezultatele cercetărilor sale științifice laborioase, între care și ultima sa carte.

Fiind obișnuit de atâta vreme cu privirea sa senină și glasul său plin de bunătate, nu îmi vine încă să cred că am pierdut un prieten atât de valoros. Mihai a fost un OM și va rămâne ca o figură luminoasă în sufletele tuturor."

prof. univ. dr. Tahsin GEMIL
Universitatea "Babeș Bolyai", Cluj-Napoca

„Coplesit de durere, deplâng în modul cel mai profund pierderea prietenului și a colegului MHAI IRIMIA. L-am iubit și apreciat încă de pe la mijlocul anilor '60 ai secolului trecut. Ne-am fost alături unul altuia și la bine și la rău. A muncit mult, adesea chinuitor, astfel încât astăzi, când cred că poate fi considerat, pe drept cuvânt, regele preistoriei dobrogene, fiecare cuvânt așternut de el pe hârtie trebuie citit și răscitit, acesta dovedindu-i munca, seriozitatea și simțul răspunderii. Nu mă aștept, în lumea haină pe care o trăim, ca mulți tineri să-i urmeze pilda. Viitorul însă, poate mai luminos, îl va așeza cu siguranță pe pedestalul pe care îl merită, acela al marilor arheologi ai neamului românesc. Dumnezeu să-i dea odihna pe care a bine meritat-o!”

prof. univ. dr. Alexandru SUCEVEANU
Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan”, București

„Profesor universitar și director al Muzeului de Istorie Națională și Arheologie Constanța, pasionat și neobosit cercetător al istoriei și vestigiilor arheologice dobrogene, aproape o jumătate de secol, Mihai Irimia a stârnit pasiune și a zidit conștiință profesională în zeci și zeci de generații.

Autor a zeci de studii și publicații de specialitate, sigur se vor găsi discipoli ai săi care să-i continue opera.

Omagiul nostru!”

Ministerul Culturii și Patrimoniului Național

„Prin trecerea în eternitate a arheologului Mihai Irimia, comunitatea științifică și toți cei care l-au cunoscut au pierdut pe unul dintre cei mai dăruți slujitori ai muzei Clio. Multă vreme va mai trece până se va mai naște un om atât de special, iubit, temut și respectat, totodată, un profesionist, exigent cu ceilalți, dar mai ales cu sine însuși, un excelent pedagog și un neprețuit coleg, profesor și om de cultură. Prezență discretă, dar omniprezentă, Mihai Irimia putea fi văzut la fiecare manifestare științifică organizată de MINAC, iar sub masca sa de om exigent se ascundea un suflet cald, care știa să răspundă la orice salut cu cordialitate. Dumnezeu să-l odihnească!”

Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța

„Am aflat, cu surprindere, de dispariția fulgerătoare a distinsului nostru coleg și colaborator, conf. univ. dr. Mihai Irimia, personalitate de seamă a arheologiei românești și apreciat cadru didactic, care a manifestat mereu față de colectivul muzeului din Piatra-Neamț o evidentă prietenie, prețuirea noastră către domnia sa fiind, credem, la fel de mare.

Deși a plecat de pe meleagurile nemțene cu mult timp în urmă, fiind legat, după cum se știe, de frumoasa și interesanta Dobroge, Mihai Irimia a revenit mereu, cu multă dragoste, pe plaiurile natale, prezența sa în mijlocul nostru constituind întotdeauna o mare bucurie. Ne aflăm în fața despărțirii definitive de un mare arheolog, care a plecat dintre noi mult prea devreme, lăsând în urma sa multă tristețe.”

dr. Gheorghe DUMITROAIA
Complexul Muzeal Județean Neamț

„Cine nu l-a cunoscut, cine nu i-a admirat rigurozitatea, cine nu ar fi dorit să facă săpături și să învețe lângă profesorul Irimia?! După 1990, profesorul Mihai Irimia s-a implicat, cu toată puterea sa de muncă, în crearea Facultății de Istorie și Drept. S-ar putea spune că omul acesta s-a jertfit pe sine pentru profesia sa, pentru învățământul superior constănțean.”

prof. univ. dr. Valentin CIORBEA
Universitatea „Ovidius”, Constanța

„Un om căruia nimeni nu-i poate reproșa nimic decât că a muncit prea mult. Și despre care toți au amintiri frumoase. Un om rar, de o modestie copleșitoare, care a muncit enorm și tăcut pentru fiecare izbândă din cariera sa. Înainte de toate a fost un arheolog perfecționist. Ca profesor universitar a fost de o grijă uneori exagerată pentru pregătirea științifică a studenților. Ca om a fost de o cinste și bunătate care radiau dintr-un zâmbet larg. Incapabil de viclenie, de duplicitate, de minciună. Dar care știa să se facă ascultat atunci când trebuia. Și respectat.”

dr. Emilia CORBU
Muzeul Județean Ialomița, Slobozia